

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 2Saz/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0924100911
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Raganová
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:0924100911.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach sudkyňou JUDr. Janou Raganovou v právnom spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: A. C., štátna príslušnosť: Marocká kráľovstvo (podľa identifikácie Veľvyslanectvom Marockého kráľovstva so sídlom vo Viedni: marocký občan: A. B., nar.: XX.XX.XXXX) bez dokladu totožnosti toho času umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, Bitúnkova 14, Sečovce, právne zastúpený: Centrum právnej pomoci, Námestie Slobody 12, Bratislava, kancelária Košice, ulica Murgašova 3, Košice, proti žalovanému: Oddelenie hraničnej kontroly Policajného zboru Košice - letisko, Košice, v konaní o preskúmanie o správnej žalobe vo veciach zaistenia - o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: PPZ-HCP-PO9-8-064/2024-AV zo dňa 06.12.2024 a o prepustenie žalobcu zo zaistenia a takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Účastníkom konania n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Žalovaný rozhodnutím o zaistení zo dňa 06.12.2024 číslo PPZ-HCP-PO9-8-064/2024 – AV zaistil žalobcu dňa 06.12.2024 v čase o 10:50 hod. podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, nakoľko ide o štátneho príslušníka tretej krajiny zaisteného podľa § 88 ods. 1 písm. a) alebo písm. b), ktorý podal žiadosť o udelenie azylu, ak existuje dôvodné podozrenie, že podal žiadosť o udelenie azylu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmarit' jeho administratívne vyhostenie. Zároveň podľa § 88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov stanovil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný najviac do 06.06.2025 a dňom 06.12.2024 ho podľa § 88 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov umiestnil v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach.

2. V časovom slede pred vydaním tohto rozhodnutia:

- žalobca bol dňa 14.07.2023 kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava - Rusovce na poľnej ceste, kde sa malo nachádzať niekoľko neznámych osôb, pričom pri kontrole bolo zistené, že žalobca nemá pri sebe žiaden doklad totožnosti a nevedel ani hodnoverne preukázať svoju totožnosť, a preto bol predvedený na obvodné oddelenie Policajného zboru Bratislava – Rusovce;
- keďže bolo zistené, že žalobca sa zdržiaval na území Slovenskej republiky ako vízový cudzinec bez platného víza alebo platného povolenia na pobyt alebo dočasného povolenia k pobytu vydaného jednou zo zmluvných strán, začala dňa 15.07.2023 Mobilná jednotka Policajného zboru Bratislava ako príslušný orgán vo veciach administratívneho vyhostenia z územia Slovenskej republiky konanie

vo veci administratívneho vyhostenia žalobcu a určenie zákazu vstupu o čom bol žalobca písomne upovedomený;

- dňa 15.07.2023 bola so žalobcom spísaná zápisnica pod číslom PPZ-HCP-BA5-3784-009/2023-AV, v ktorej sa vyjadril k svojmu príchodu na územie Slovenskej republiky, k dĺžke doby zdržiavania sa na území SR a Schengenského priestoru, k tomu, že z Maroka vycestoval legálne na svoj cestovný doklad z letiska Casablance do Turecka - Istanbulu, kde kontaktoval pre uvádzača popísal svoju trať trasu, cez ktorú sa dostal až na územie Slovenskej republiky; uviedol, že v domovskej krajine mu nehrozí smrť a z Marockého kráľovstva vycestoval z ekonomických dôvodov o udelenie azylu na území Slovenskej republiky v tom čase nepožiadala;

- dňa 15.07.2023 vydala Mobilná jednotka Policajného zboru Bratislava rozhodnutie číslo: PPZ-HCP-BA5-3784-010/2023-AV o administratívnom vyhostení žalobcu z územia Slovenskej republiky na územie Marockého kráľovstva a určila žalobcovi zákaz vstupu na územie SR a na územie všetkých členských štátov na dobu troch rokov, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.07.2023;

- dňa 15.07.2023 bolo vydané rozhodnutie číslo PPZ-HCP-BA5-3784-013/2023-AV o zaistení žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na účel výkonu administratívneho vyhostenia, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.09.2023;

- dňa 31.10.2023 žalobca počas zaistenia požiadala v priestoroch Útvoru policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov o udelenie azylu na území SR z náboženských dôvodov;

- z uvedeného dôvodu začala dňa 31.11.2023 Mobilná jednotka Policajného zboru Bratislava konanie vo veci zaistenia účastníka konania podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, ktorý bol v rámci tohto konania vypočutý a svoje vyjadrenie podal do zápisnice pod číslom: PPZ-HCP-BA5-3784-030/2023-AV v ktorej uviedol, že nemá finančné prostriedky, nevie si zabezpečiť ubytovanie na území SR, a k otázkam ohľadom jeho žiadosti o azyl sa odmietol vyjadriť;

- dňa 03.11.2023 bolo vydané rozhodnutie pod číslom PPZ-HCP-BA5-3784-031/2023-AV o zaistení žalobcu podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, doba zaistenia bola určená do 03.02.2024, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 03.11.2023;

- dňa 29.01.2024 bolo vydané rozhodnutie číslo PPZ-HCP-BA5-44-039/2024-AV o predĺžení zaistenia žalobcu podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov do 03.05.2024, žalobca bol ponechaný v umiestnení v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, do ktorého bol prevezený z Útvoru policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce dňa 26.04.2024, rozhodnutie nadobudlo dňa právoplatnosť dňa 29.01.2024;

- o žiadosti žalobcu o udelenie azylu zo dňa 31.10.2023 rozhodol Migračný úrad Ministerstva vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo: MU-PO-356/2023-Ž zo dňa 31.10.2023 tak, že mu podľa § 13 ods. 1 (od 01.06.2022 § 13 ods. 1 ods. a) zákona a azyle azyl neudelil a zároveň podľa § 13 ods. 1 (od 01.06.2022 § 13 c ods. 1 ods. a) a § 13c ods. 1 písm. b) zákona o azyle neposkytol doplnkovú ochranu, rozhodnutie bolo vyhlásené dňa 23.04.2024 a právoplatnosť nadobudlo dňa 31.08.2024;

- dňa 02.05.2024 bolo vydané rozhodnutie o zaistení žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na účel výkonu administratívneho vyhostenia číslo PPZ-HCP-BA5-100-010/2024-AV nakoľko rozhodnutie o vyhostení číslo PPZ-HCP-BA5-3784-010/2023-AV nebolo realizované, dĺžka doby zaistenia bola stanovená na čas nevyhnutne potrebný najviac do 02.07.2024, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.05.2024;

- dňa 28.05.2024 bol žalobca eskortovaný do Útvoru policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, kde bol aj umiestnený a dňa 06.06.2024 bol s ním vykonaný pohovor za účelom zistenia totožnosti;

- dňa 27.06.2024 bolo vydané rozhodnutie o predĺžení zaistenia podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov do 27.09.2024 pod číslom PPZ-HCP-BA5-100-023-2024-AV a žalobca bol ponechaný v zaistení v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, právoplatnosť nadobudlo dňa 27.06.2024, proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu;

- dňa 06.08.2024 vydal Správny súd v Košiciach Rozsudok sp.zn.: 7Saz/2/2024, ktorým zrušil rozhodnutie o predĺžení zaistenia číslo PPZ-HCP-BA5-100-023-2024-AV zo dňa 27.06.2024 a nariadil bezodkladne prepustiť žalobcu zo zaistenia (žalobca v tom čase vystupoval pod menom a priezviskom A. B., nar.: XX.XX.XXXX);

- dňa 19.08.2024 bolo zaistenie účastníka konania ukončené podľa § 90 ods. 2 písm. b) bod číslo 2 zákona o pobyte cudzincov, a to na základe právoplatného rozhodnutia Správneho súdu v Košiciach spisová značka: 7Saz/2/2024 zo dňa 06.08.2024;

- dňa 19.08.2024 bol zaevidovaný príchod žalobcu do Záchytného tábora Humenné, dňa 27.08.2024 bol zaevidovaný jeho príchod do Pobytového tábora Rohovce, kde niekoľkokrát požiadala krátkodobu priepustku a dňa 03.09.2024 sa do Pobytového tábora Rohovce už nedostavil a ušiel do zahraničia a v

systeme Migra bol dňa 06.09.2024 zaevidovaný úkon - svojvoľný odchod a dňa 13.09.2024 bol žalobca vyradený z evidencie;

- dňa 08.10.2024 bol žalobca transferovaný na území Slovenskej republiky z územia Rakúska podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) číslo 604/2013 z 26. júna 2013 a toho istého dňa bol žalobca o 14. hodine po prilete leteckej linky OS741 z Viedne do Košíc prevzatý na územie Slovenskej republiky; jeho pobyt na území SR po prevzatí sa považoval za neoprávnený;
- dňa 08.10.2024 bolo začaté príslušným správny orgánom: Oddelením hraničnej kontroly Policajného zboru Košice - letisko konanie vo veci zaistenia žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, nakoľko sa žalobca na území SR zdržiaval neoprávnenne bez platného víza alebo platného povolenia na pobyt, alebo dočasného povolenia k pobytu vydaného jednou zmluvnou stranou o čom bol žalobca upovedomený;
- dňa 08.10.2024 bola so žalobcom spísaná Zápisnica o podaní vysvetlenia pod číslom PPZ – HCP-PO9-8-017/2024-AV, v ktorej uviedol žalobca svoje pravé osobné údaje: A. B., nar.: XX.XX.XXXX, žalobca využil svoje právo nevypovedať a na ďalšie otázky už neodpovedal;
- dňa 08.10.2024 bolo vydané rozhodnutie číslo: PPZ – HCP-PO9-8-018/2024-AV o zaistení žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na účel výkonu administratívneho vyhostenia (o administratívnom vyhostení bolo rozhodnuté dňa 15.07.2023 Mobilnou jednotkou Policajného zboru Bratislava - rozhodnutie číslo: PPZ-HCP-BA5-3784-010/2023-AV); dĺžka doby zaistenia bola určená do 08.02.2025 a dňa 08.10.2024 bol žalobca umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach;
- proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu;
- dňa 15.02.2024 bol žalobca Veľvyslanectvom Marockého kráľovstva so sídlom vo Viedni identifikovaný ako marocký občan: A. B., nar.: XX.XX.XXXX
- dňa 13.11.2024 Správny súd v Košiciach vydal Rozsudok pod sp.zn.: 16Saz/2/2024, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného číslo PPZ – HCP-PO9-8-018/2024-AV zo dňa 08.10.2024 z dôvodu, že správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia pri posudzovaní celkovej prípustnej doby zaistenia nezohľadnil aj dĺžku predchádzajúceho zaistenia v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu 1Szak/19/2017 zo dňa 15.12.2017 a nariadil bezodkladné prepustenie žalobcu zo zaistenia;
- dňa 27.11.2024 vydal správny orgán príkaz na prepustenie zaisteného osoby zo zariadenia pod číslom PPZ-HCP-PO9-8-037/2024-AV z dôvodu podľa § 90 ods. 2 písm. b) bod číslo 2 zákona o pobyte cudzincov a zaslal ho Útvary policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce ;
- dňa 27.11.2024 žalovaný začal konanie vo veci zaistenia účastníka podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov - zaistenie na účel výkonu administratívneho vyhostenia, po tom čo bol žalobca podľa ustanovenia § 79 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov predvedený pred oddelenie hraničnej kontroly Policajného zboru Košice–letisko z dôvodu, že sa na území Slovenskej republiky zdržiava neoprávnenne, bez platného víza alebo platného povolenia na pobyt alebo dočasného povolenia k pobytu vydaného jednou zo zmluvných strán, pričom v tom čase už u žalobcu existovalo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o administratívnom vyhostení, ktoré vydal správny orgán - Mobilná jednotka Policajného zboru Bratislava rozhodnutie číslo: PPZ-HCP-BA5-3784-010/2023-AV dňa 15.07.2023;
- so žalobcom bola dňa 27.11.2024 spísaná zápisnica číslo PPZ-HCP-PO9-8-046/2024-AV v ktorej uviedol, že využíva právo nevypovedať a na ďalšie otázky už neodpovedal;
- dňa 27.11.2024 vydal žalovaný rozhodnutie číslo PPZ-HCP-PO9-8-047/2024-AV, ktorým rozhodol o zaistení žalobcu dňa 27.11.2024 v čase o 11: 30 hod podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na účel výkonu administratívneho vyhostenia; podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov určil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný najviac do 27.03.2025; a žalobca bol podľa § 88 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov dňom 20. 07.11.2024 umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce;
- dňa 28.11.2022 žalobca počas zaistenia v Útvare Policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce v čase o 10:09 hod. podal opakovanú žiadosť o udelenie azylu na území Slovenskej republiky z dôvodu obavy o svoj život v domovskej krajine; žiadosť bola zaevidovaná pod číslom konania MU-PO-203/2024-Ž; ide v poradí už o druhú žiadosť o udelenie azylu na území Slovenskej republiky;
- dňa 06.12.2024 bol žalobca upovedomený o začatí konania podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov;
- dňa 06.12.2024 podal žalobca svoje vyjadrenie do zápisnice pod číslom PPZ-HCP-PO9-8-063/2024-AV kde uviedol, že trvá na svojej predošlej výpovedi a ďalej odmietol vypovedať aj na otázky správneho orgánu nevypovedal a odmietal akúkoľvek ďalšiu spoluprácu;
- následne dňa 06.12.2024 žalovaný vydal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie o zaistení žalobcu podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov.

3. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol:

- že má za to, že účastník konania - žalobca podal žiadosť o azyl za účelom, aby zo Slovenska nebol vyhostený;

- považuje neochotu žalobcu spolupracovať ako aj dôvod jeho opätovnej žiadosti o azyl na území SR za účelové s cieľom oddialiť alebo zmať jeho administratívne vyhostenie z územia Slovenskej republiky, čo dokazuje aj doposiaľ zistený skutkový stav;

- pri vydávaní rozhodnutia o zaistení sa opiera o dôkazné prostriedky, ktoré vyplývajú najmä zo Zápisníc o podaní vyjadrenia účastníka konania, z úradného záznamu ÚPZC Sečovce zo dňa 13.11.2024 pod číslom PPZ-HCP-SE5-99-039/2024-ZC, z výsledkov lustrácií v informačných systémoch Ministerstva vnútra SR a Policajného zboru, z rozhodnutia Migračného úradu Ministerstva vnútra SR evidovaného pod ČAS: MU-PO-356/2023-Ž zo dňa 31.10.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.08.2024 ako aj z existencie vykonateľného rozhodnutia o administratívnom vyhostení žalobcu z územia Slovenskej republiky, kde mu bol za zároveň uložený zákaz vstupu na dobu troch rokov na územie Slovenskej republiky;

- žalovaný uviedol, že skúmal aj to či je naplnený účel zaistenia a to, či ide o príslušníka tretej krajiny zaisteného podľa § 88 ods. 1 písm. a) a alebo b), ktorý podal žiadosť o udelenie azylu, ak existuje dôvodné podozrenie o tom, že žiadosť podáva výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať administratívne vyhostenie, pričom dospel k tomu, že tento účel je naplnený;

- poukázal na to, že žalobca podal v poradí už druhú žiadosť o udelenie azylu na území SR, pričom vykonanými úkonmi v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu mal za preukázané, že túto podal výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať jeho administratívne vyhostenie, pričom tieto skutočnosti vyplývajú jednak z rozhodnutia o administratívnom vyhostení a taktiež z obsahu zápisnice zo dňa 06.12.2024 pod číslom PPZ-HCP-PO9-8-063/2024-AV v kontexte s rozhodnutím Migračného úradu Ministerstva vnútra SR pod číslom ČAS: MU-PO-356/2023-Ž zo dňa 31.10.2023, ktorým žalobcovi nebol udelený azyl ani doplnková ochrana;

- pokiaľ ide o prvú žiadosť o udelenie azylu zo dňa 31.10.2023 z náboženských dôvodov k tomuto poukázal na obsah zápisnice pod číslom PPZ-HCP-BA5-3784-009/2023-AV, kde žalobca ako účastník konania o administratívnom vyhostení uviedol, že v domovskej krajine mu nehrozí smrť a z Marockého kráľovstva vycestoval z ekonomických dôvodov a o udelení azylu na území Slovenskej republiky nežiadal; v druhej žiadosti o udelenie azylu uviedol, že žiada o azyl z dôvodu obavy o svoj život v domovskej krajine, správny orgán však vychádzajúc zo všetkých podkladov vyhodnotil aj túto žiadosť ako takú, ktorá sa nezakladá na pravde a je účelová, a preto má za to, že tu existuje dôvodné podozrenie, že účastník konania podal žiadosť o udelenie azylu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať jeho administratívne vyhostenie; k tomuto svojmu záveru poukázal na zápisnicu zo dňa 06.12.2024 pod číslom PPZ-HCP-PO9-8-063/2024-AV, kde žalobca ako účastník administratívneho konania uviedol, že odmieta akúkoľvek spoluprácu čo navodzuje dojem, že opätovne žalobca vstupuje do azylovej procedúry len s jediným cieľom, a to oddialiť alebo zmať jeho administratívne vyhostenie z územia Slovenskej republiky;

- v konaní o zaistení sa zaoberal žalovaný aj zdravotným stavom účastníka konania, ktorý považuje za dobrý, bez akýchkoľvek obmedzení, ktoré by bránili jeho ponechanie v ďalšom zaistení;

- taktiež sa zaoberal aj možnosťou uplatnenia alternatív zaistenia podľa § 89 zákona o pobyte cudzincov a uzavrel, že nakoľko žalobca nemá na území Slovenskej republiky žiadne rodinné väzby, nemá dostatočné finančné prostriedky a nevie, ani si nemôže zabezpečiť žiaden pobyt ani služby na území Slovenskej republiky počas azylovej procedúry a ani z jeho strany nie je možné zložiť peňažnú záruku, taktiež neboli u neho zistené žiadne sociálne ani rodinné väzby, preto nie je možné u žalobcu pristúpiť k uplatneniu alternatív zaistenia podľa § 89 zákona o pobyte cudzincov;

- pokiaľ ide o využitie menej závažných opatrení podľa § 23 a ods. 1 zákona o azyle k tomuto žalovaný uviedol, že aplikácia tohto opatrenia zo strany správneho orgánu nie je možná, nakoľko nemá o nej kompetenciu rozhodnúť a v tomto poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. do dňa 21.11.2019 pod sp.zn.: 10Szak/7/2019;

- v odôvodnení rozhodnutia taktiež žalovaný poukázal na to, že u žalobcu je stále vysoký reálny predpoklad, že bude z územia Slovenskej republiky vykonané jeho administratívne vyhostenie k čomu aj uviedol v odôvodnení rozhodnutia úkony, ktoré boli vo vzťahu k tomuto vyhosteniu doposiaľ vykonané;

- k dĺžke doby zaistenia uviedol, že pristúpil k novej 6-mesačnej lehote zaistenia účastníka konania ako žiadateľa o udelenie azylu vychádzajúc z toho, že táto doba zaistenia je nevyhnutná a počas nej bude spoľahlivo posúdená azylová vec účastníka konania a zároveň zariadenie vykoná všetky dostupné úkony smerujúce k vyhosteniu účastníka konania z územia Slovenskej republiky; uviedol, že presná

doba zaistenia sa nedá určiť, nakoľko závisí od viacerých neovplyvniteľných faktorov a taktiež uviedol aj to, že posúdil aj predchádzajúcu dobu zaistenia žalobcu zaisteného podľa § 88 a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, avšak táto doba sa nezaráta do súčasnej doby zaistenia, a to s poukazom na § 19 a § 20 zákona o azyle, taktiež poukázal aj na to, že vychádzajúc zo svojej praxe, kratšia doba by bola neefektívna, pričom si je vedomý toho, že počas celej doby musí skúmať naplnenie skutkovej podstaty zaistenia a bola by aj neúčelná; zároveň poukázal aj na to, že nové azylové konanie bude vykonávané a posudzované autonómne nanovo spolu k nemu prislúchajúcim lehotám;

- záverom sa vyjadril aj k totožnosti žalobcu, kde uviedol, že potom, čo v prvom prípade žalobca uviedol svoje osobné údaje ako: A. B., nar.: XX.XX.XXXX, v druhom prípade ako: A. B., nar.: XX.XX.XXXX, v treťom prípade ako A. B., nar.: XX.XX.XXXX, vo štvrtom prípade ako: A. B., nar.: 29.04.1997, v piatom prípade ako A. B., nar.: XX.XX.XXXX avšak dňa 15.02.2024 bol Veľvyslanectvom Marockého kráľovstva so sídlom: vo Viedni identifikovaný a stotožnený ako marocký občan: A. B., nar.: XX.XX.XXXX;

- k takémuto uvádzaniu nesprávnych osobných údajov správny orgán zaujal svoje stanovisko v tom zmysle, že účastník konania je nedôveryhodnou osobou, ktorá úmyselne zavádza a klame štátne orgány v rámci jednotlivých konaní, čím sa snaží zatajiť svoju pravú identitu a vyhnúť sa tak administratívne vyhosteniu tým spôsobom, že vyhostenie sa snaží oddialiť alebo zmariť a taktiež takýmto spôsobom sťažuje a marí proces vydania náhradného cestovného dokladu, nakoľko je s ním potrebné opakovane robiť pohovory ohľadom ustálenia jeho identity na Zastupiteľskom úrade Marockého kráľovstva so sídlom vo Viedni.

II.

Správna žaloba

4. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáha:

- zrušenia rozhodnutia žalovaného číslo PPZ-HCP-PO9-8-064/2024-AV zo dňa 06.12.2024;
- bezodkladného prepustenia zo zaistenia;
- náhrady trov konania vo výške 157,46 eur.

5. Správnu žalobu postavil na námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu, námietke nesprávneho právneho posúdenia, a námietke nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre jeho nedostatočné odôvodnenie. Zároveň má za to, že držanie žalobcu v zaistení je neúčelné.

6. K námietke toho, že držanie žalobcu v zaistení je neúčelné uvádza, že rozhodnutie žalovaného neobsahuje v súlade s § 88a ods. 1 písm. c) a § 88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov presvedčivé zdôvodnenie toho, že existuje reálna možnosť následného vyhostenia žalobcu z územia Slovenskej republiky, pričom zrealizovanie účelu zaistenia bude možné uskutočniť v zákonom stanovených lehotách.

7. V námietke nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre jeho nedostatočné odôvodnenie uviedol:

- že rozhodnutie neobsahuje aj v tomto smere riadne odôvodnenie, a preto držanie v zaistení na podklade takéhoto rozhodnutia nezákonné vyhostenie žalobcu bolo naposledy naplánované na deň 14.11.2024, avšak z neho nevyplýva čo spôsobilo, že bolo opätovne neúspešné, avšak je dôvodné sa domnievať, že vo veci žalobcu preukázateľne existovali a stále existujú prekážky jeho vyhostenia spočívajúce, napríklad v nemožnosti vybavenia náhradného cestovného dokladu čoho už v minulosti spôsobilo zánik účelnosti jeho zaistenia respektíve nemožnosť predĺženia doby zaistenia žalobcu žalovaný podľa neho nezaujal žiadnu právnu úvahu k otázke reálnej vyhostiteľnosti žalobcu z pohľadu článku 3 Dohovoru, a teda ani k otázke efektívnosti jeho držania v zaistení;
- že žalovaný v rozhodnutí neodôvodnil náležite a na individuálnom princípe v prejednávanej veci dĺžku stanovenej doby zaistenia.

8. K námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu žalobca uviedol, že v súlade so zásadou materiálnej pravdy správneho konania je správny orgán povinný dôsledne zistiť všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie, a tak doplnil podklad pre rozhodovanie do tej miery, aby bol spoľahlivým základom pre jeho rozhodnutie. Poukázal na to, že prvostupňový správny orgán bol povinný vykonať zisťovania z úradnej povinnosti a nemôže byť preto viazaný len na podklady, respektíve vyjadrenia, ktoré mu poskytnú účastníci konania. V tomto smere poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako je Ústavného súdu Slovenskej republiky.

9. K námietke nesprávneho právneho posúdenia poukázal na to, že z obsahu ustanovenia § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov je zrejmé, že účelom zaistenia žiadateľa o azyl podľa tohto zákonného ustanovenia jeho ponechanie v zaistení v prípade, že podal žiadosť účelovo, a to z dôvodu, aby nedošlo k zmareniu jeho následného odsunu z územia Slovenskej republiky. Žalobca poukazuje na to, že žalovaný síce v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že je stále vysoký reálny predpoklad, že bude z územia Slovenskej republiky vykonané jeho administratívne vyhostenie, avšak nie je zrejmé z akých skutočností aj vzhľadom na posledný neúspešný transfer z územia Slovenskej republiky dňa 14.11.2026 vychádza a aké ďalšie úkony okrem už v minulosti uskutočnených bude vykonávať, aby vyhostenie žalobcu bolo úspešné a jeho zaistenie účelné.

III.

Vyjadrenie žalovaného

10. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 27.12.2024 k správnej žalobe uvádza, že napadnuté rozhodnutie považuje za zákonné a vecne správne. Má za to, že vychádza zo starostlivo zisteného a posúdeného skutkového stavu veci, a preto navrhuje ho potvrdiť a správnu žalobu zamietnuť. Nesúhlasí s námietkami žalobcu z dôvodu, že:

- sa dôsledne zaoberal skutkovým stavom veci a rozhodol na základe získaných podkladov, ktoré uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia;
- má za to, že citácie rozsudkov, ktoré uvádza žalobca nekorešponujú s prejednanou vecou žalobcu;
- žalobca len všeobecne tvrdí, že v danom prípade neboli splnené podmienky na zaistenie bez toho, aby uviedol a poukázal, ktoré konkrétne podmienky splnené neboli;
- poukázal na odôvodnenie svojho rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že žiadosť o udelenie azylu bola podaná počas prebiehajúceho konania o vyhostení, ale zároveň vyhodnotil pritom aj minulé správanie žalobcu počas konania jeho predchádzajúcej žiadosti o azyl;
- má zato, že je možné dôvodne predpokladať, že nezaistením žalobcu by došlo k zmareniu účelu zaistenia a následného jeho vyhostenia útekem žalobcu do zahraničia;
- osoba žalobcu bola vyhodnotená ako nedôveryhodná, a to po preskúmaní a vyhodnotení priebehu predchádzajúcich konaní o zaistení žalobcu, kedy už v minulosti svojím obštrukčným konaním dosiahol prepustenie zo zaistenia to tým spôsobom, že požiadal o udelenie azylu na území Slovenskej republiky, pričom identické správanie je možné pozorovať aj v súčasnosti;
- poukázal aj na to, že žalobca sa opakovane snažil zatajiť svoju pravú identitu, a tak sa vyhnúť administratívne vyhosteniu;
- pokiaľ ide o určenie 6-mesačnú lehotu má za to, že postupoval správne, túto lehotu odôvodnil v samotnom napadnutom rozhodnutí, kde detailne vyhodnotil osobu žalobcu ako aj poukázal na doterajšie jeho správanie a konanie;
- žalobca nebol schopný splniť podmienky pre aplikáciu alternatív zaistenia podľa § 89 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, čo uviedol aj v odôvodnení svojho rozhodnutia;
- nie je dôvodné ani tvrdenie právneho zástupcu žalobcu o tom, že sa žalovaný nezaoberal možnosťou uloženia miernejších opatrení;
- vo vyjadrení poukázal na to, že citácie rozsudkov Najvyššieho súdu SR, ktoré uvádza žalobca v správnej žalobe nesúvisia s prejednanou vecou.

IV.

Konanie pred správnym súdom

11. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 13.01.2025, na ktorom prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho zástupcu a v prítomnosti zástupcu žalovaného. Zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ako aj neprítomnosť žalobcu na nariadenom pojednávaní ospravedlnili už v podanej žalobe, a to z dôvodu dlhodobej pracovnej vyťaženia zamestnancov kancelárie, zároveň súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

12. Súd pred rozhodnutím vo veci zisťoval na Migračnom úrade Ministerstva vnútra Slovenskej republiky stav konania o žiadosti o žalobcovi žiadosti o udelenie azylu, kde mu bolo oznámené, že o tejto jeho žiadosti ešte nebolo rozhodnuté.

13. Zástupca žalovaného zotrval na pojednávaní na stanovisku, ktoré zaslali súdu v písomnom vyjadrení a žiadal, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Na otázku súdu z akého dôvodu nedošlo dňa

14.11.2024 k administratívne vyhosteniu žalobcu (na túto skutočnosť poukazoval žalobca vo svojej správnej žalobe) zástupca žalovaného uviedol, že žalobca tesne pred vyhostením, ktoré sa malo realizovať dňa 14.11.2024 uviedol pracovníkovi Slovenskej humanitárnej rady, že má úmysel požiadať o azyl na území SR a z tohto dôvodu bolo administratívne vyhostenie pozastavené. Dňa 13.11.2024, t.j. pred dňom, kedy sa malo zrealizovať administratívne vyhostenie prebehlo súdne pojednávanie v rámci posudzovania zákonnosti zaistenia žalobcu, kde bolo rozhodnutie žalobcu zrušené, kde žalobca už na zamýšľanej žiadosti o azyl netrval. Vzhľadom na tieto skutočnosti poukázal zástupca žalobcu na to, že aj táto situácia potvrdzuje, že žalobca vchádzal do azylových konaní účelovo s cieľom vyhnúť sa administratívneho vyhostenia z územia SR.

14. Správny súd posudzoval správnu žalobu neformálne a neviazaný jej žalobnými bodmi (§ 206 ods. 3 SSP) preskúmal zákonnosť trvania zaistenia žalobcu realizovaného na podklade rozhodnutia o zaistení podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného, a podľa stavu veci v čase vyhlásenia rozhodnutia správneho súdu podľa § 206 ods. 4 SSP dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

V.

Relevantná právna úprava

15. Podľa § 221 ods. 2 SSP, žalobca sa môže správnu žalobou domáhať prepustenia zo zaistenia vykonaného podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, policajt je oprávnený zaistiť žiadateľa o udelenie azylu, ak na dosiahnutie účelu zaistenia nie je možné využiť iné menej závažné prostriedky, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny zaisteného podľa § 88 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) a ktorý podal žiadosť o udelenie azylu, ak existuje dôvodné podozrenie, že podal žiadosť o udelenie azylu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmariť jeho administratívne vyhostenie,

17. Podľa § 88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, žiadateľ o udelenie azylu môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, pokiaľ trvajú dôvody podľa odseku 1. Celkový čas zaistenia žiadateľa o udelenie azylu podľa odseku 1 písm. a), b), c) alebo písm. e) nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Celkový čas zaistenia žiadateľa o udelenie azylu podľa odseku 1 písm. d) nesmie presiahnuť čas zaistenia podľa § 88 ods. 4.

18. Podľa § 88a ods. 3 zákona o pobyte cudzincov, na konanie o zaistení žiadateľa o udelenie azylu sa primerane vzťahujú ustanovenia § 88 ods. 4, 5, 7, 8 a 12.

19. Podľa § 88a ods. 5 zákona o pobyte cudzincov, ustanovenia § 89 až 100 sa primerane vzťahujú aj na žiadateľa o udelenie azylu.

20. Podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov, štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Ak možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon administratívneho vyhostenia alebo trestu vyhostenia štátneho príslušníka tretej krajiny sa tento výkon predĺži z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny dostatočne nespolupracuje, alebo z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote podľa prvej vety, môže policajný útvar rozhodnúť, a to aj opakovane, o predĺžení lehoty zaistenia, pričom celková doba predĺženia lehoty zaistenia nesmie presiahnuť 12 mesiacov. Lehotu zaistenia nemožno predĺžiť, ak ide o rodinu s deťmi alebo zraniteľnú osobu. Štátny príslušník tretej krajiny je zaistený dňom vydania rozhodnutia o zaistení.

21. Podľa § 89 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar, ktorý koná vo veci zaistenia, môže štátnemu príslušníkovi tretej krajiny namiesto jeho zaistenia uložiť povinnosť

- a) hlásenia pobytu alebo
- b) zložiť peňažnú záruku.

22. Podľa § 89 ods. 3 zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar môže uložiť povinnosť podľa odseku 1 len vtedy, ak štátny príslušník tretej krajiny preukáže zabezpečenie ubytovania počas trvania tejto povinnosti a finančné zabezpečenie pobytu vo výške podľa § 6; to neplatí, ak ide o žiadateľa o azyl. O uložení povinnosti podľa odseku 1 môže policajný útvar rozhodnúť aj počas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny. Proti rozhodnutiu o uložení povinnosti podľa odseku 1 sa nemožno odvolať.

23. Podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar je povinný skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

VI.

Právne posúdenie vecí správnym súdom

24. Z obsahu správnej žaloby je zrejmé, že ide o správnu žalobu podľa § 221 ods.1 SSP, ktorou sa domáha podľa § 230 ods.1 SSP zrušenia rozhodnutia o zaistení a zároveň aj prepustenia zo zaistenia. Predmetom súdneho prieskumu je teda zákonnosť samotného rozhodnutia o zaistení vydaného žalovaným podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov a zároveň aj posúdenie, či v prípade žalobcu nastali alebo nenastali také okolnosti, pre ktoré by jeho zaistenie prestalo napĺňať stanovený účel, v dôsledku čoho by muselo byť nariadené jeho prepustenie zo zaistenia [v zmysle § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov je potrebné skúmať trvanie jeho účelu počas celej doby zaistenia].

25. Správny súd považuje za potrebné uviesť, že žalobcove námietky, ktoré v žalobe obsahoval, sú v podobe rozsiahlych citácií zákonných ustanovení a judikatúry a všeobecných konštatovaní o nesprávnom právnom posúdení veci žalovaným ako aj o nesprávnych skutkových zisteniach a nepreskúmateľnosti rozhodnutia, ktoré bez ďalšieho poskytnutia konkrétnych skutočností týkajúcich sa žalobcu a jeho žiadosti o udelenie azylu nemôžu byť relevantné. Zároveň k týmto námietkam uvádza všeobecné tvrdenia o tom, že držanie sa v zaistení stalo neúčelným z dôvodu, že existuje reálna možnosť vyhostenia žalobcu.

26. Hoci nebolo možné priznať žiadnej z námietok prezentovaných žalobcom v znení, ako ich naformuloval (nesprávne právne posúdenie, nesprávne skutkové zistenia, neodôvodnenie dĺžky doby zaistenia), relevanciu a posúdiť ich ako dôvodné, správny súd si je vedomý, že správnu žalobu vo veciach zaistenia má posudzovať neformálne a nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, čo znamená, že môže prihliadnuť aj na iné skutkové a právne dôvody, ako na tie, ktoré boli uvedené v správnej žalobe. Neformálny prístup sa prejavuje napríklad v tom, že pri preskúmaní vecnej stránky správnej žaloby možno logicky vychádzať z toho, že žalobca s trvaním jeho zaistenia nesúhlasí, a to aj vtedy, ak by takýto záver nebol explicitne vyjadrený v žalobe, resp. by táto neobsahovala náležité odôvodnenie. Správny súd síce nie je povinný tieto dôvody vyhľadávať namiesto žalobcu, ale musí prihliadnuť na také, ktoré už vyplývajú z judikatúry. Ani na základe vlastnej činnosti však správny súd žiaden dôvod pre konštatovanie nezákonnosti rozhodnutia žalovaného o zaistení žalobcu resp. neexistencie trvania účelu zaistenia ku dňu rozhodovania nedetegoval.

27. Žalobca bol zaistený žalovaným podľa ustanovenia § 88a ods.1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov. Predpokladom zaistenia podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov je podľa názoru správneho súdu vznik špecifickej situácie, ktorá je zapríčinená podaním žiadosti o udelenie azylu cudzincom, zo správania ktorého možno dôvodne predpokladať, že ju podal iba so zámerom oddialiť alebo úplne zmariť jeho administratívne vyhostenie. Tým, že naplnenie účelu zaistenia je determinované postojom a správaním cudzinca – žiadateľa o azyl ku podanej žiadosti, je primárne na cudzincovi, aby až do momentu rozhodnutia o nej minimálne tvrdil, že uňho už od začiatku existovali alebo následne nastali také okolnosti, ktoré mali za následok, že o udelenie azylu žiada v úprimnej snahe zotrvať na území Slovenskej republiky, pretože do krajiny, kam má byť vyhostený, sa vrátiť nemôže alebo nechce. Žalovaný v rámci konania o zaistení neposudzuje splnenie podmienok a dôvodnosť podanej žiadosti o azyl, to patrí výlučne migračnému úradu, môže posúdiť iba okolnosti a vnútorné pohnutky, ktoré viedli žalobcu ku jej podaniu a či nebola s ohľadom na jeho správanie podaná zrejme obštrukčne v záujme oddialiť alebo zmariť administratívne vyhostenie. Účel zaistenia podľa vyššie citovaného ustanovenia je teda daný v období, kedy migračný úrad posudzuje jeho žiadosť o udelenie azylu a zároveň neboli zistené skutočnosti, že by cudzinec prejavil úprimnú snahu zotrvať na území Slovenskej republiky

v dôsledku udelenia azylu. Správny súd je toho názoru, že v prípade zaistenia podľa citovaného ustanovenia sa v priebehu zaistenia neskúma aj vyhostiteľnosť cudzinca [ktorá sa mala skúmať v priebehu predošlého zaistenia podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov], pretože tá sa momentom podanej žiadosti o udelenie azylu stala až druhoradým účelom a do poľa záujmu sa (prípadne) dostane opätovne až po rozhodnutí migračného úradu o nej. Vo vzťahu k vyhosteniu cudzinca sa v čase rozhodovania o zaistení skúma iba splnenie podmienky, či je cudzinec v čase jeho zaistenia podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov zaistený buď podľa § 88 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) zákona o pobyte cudzincov. Inými slovami, zo znenia ustanovenia nevyplýva, že by sa tieto dva účely mali v prípade trvania zaistenia podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov kumulovať.

28. Súd poukazuje na to, že žalobca môže podať žiadosť o udelenie azylu kedykoľvek a realizuje tým svoje právo, ktoré nie je nijako lehotované alebo limitované a ktoré mu zákon o azyle priznáva. Túto skutočnosť je potrebné zohľadňovať v kontexte ďalších skutočností, ktoré v priebehu zaistenia žalobcu vyšli najavo, ako napríklad časový horizont blížiaceho sa zrealizovania administratívneho vyhostenia, no podkladom by mali byť predovšetkým vlastné tvrdenia žalobcu, ktoré sám prezentoval napríklad v rámci výsluchov predchádzajúcich jeho zaisteniam resp. predĺženiam zaistenia a podľa názoru súdu aj jeho správanie sa počas predchádzajúcich azylových konaní vo vzťahu k jeho predchádzajúcim žiadam o azyl, ak samozrejme takáto situácia u toho ktorého žiadateľa nastala. Pokiaľ sa však žalobca správa tak, že opakovane podáva žiadosti o azyl stále z iného dôvodu a počas azylových konaní ujde z územia SR nemôže byť preňho prekvapivé, ak žalovaný vyhodnotí jeho konanie, t. j. podanie žiadosti, s ohľadom na uvedené, ako účelové.

29. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný dospel k záveru o účelovosti žalobcovej žiadosti o azyl na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, predovšetkým na základe jeho vyjadrení k predchádzajúcej žiadosti o azyl ako aj k terajšej žiadosti o azyl uvedených v zápisniciach o podaní vysvetlenia tak, ako to aj žalovaný uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, keď pri prvej žiadosti o azyl ako dôvod uviedol že túto podáva z náboženských dôvodov a pri druhej žiadosti o azyl uviedol, že o azyl žiada z dôvodu obavy o svoj život, pričom pri svojom vyjadrení do zápisnice v rámci administratívneho konania o vyhostení dňa 17.07.2023 uviedol, že v domovskej krajine mu nehrozí smrť a z Marockého kráľovstva vycestoval z ekonomických dôvodov a o azyl nežiadal, z čoho vyplýva, že v oboch prípadoch žiadostí o azyl išlo o iný dôvod žiadosti, z čoho možno usudzovať že každá z týchto žiadostí aj vzhľadom na jeho prvotné vyjadrenie do zápisnice v rámci konania o administratívnom vyhostení bola účelová. Zároveň ako je zrejmé z odôvodnenia rozhodnutia žalovaný vychádzal aj z výsledkov šetrenia v informačných systémoch MV SR a PZ ako aj z rozhodnutia Migračného úradu MV SR evidovaného pod ČAS: MU-PO-356/2023-Ž zo dňa 31.10.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.08.2024 a z ktorého je zrejmé, že žalobcovi nebol poskytnutý azyl ani doplnková ochrana nakoľko nespĺnil zákonné podmienky pre poskytnutie azylu a doplnkovej ochrany.

30. Súd ešte k týmto svojim záverom dodáva, že zároveň tá skutočnosť, že žalobca opakovane uvádzal inú identitu dotvára úvahu o jeho účelovom správaní sa s cieľom zmať alebo oddialiť jeho administratívne vyhostenie. V rámci správnej úvahy čo do zisteného skutkového stavu žalovaný sám uvádza, že ide o účelové správanie sa žalobcu, na čo poukázal aj na súdnom pojednávaní.

31. Správny súd v poukazom na vyššie uvedené sa s námietkou žalobcu ohľadom nedostatočne zisteného skutkového stavu nestotožnil. Vychádzajúc z tvrdení žalobcu, ktoré uviedol pri každej jednej žiadosti o udelenie azylu, z jeho postoja k týmto žiadam a z jeho správania sa počas jednotlivých administratívnych konaní, keď odmietol spolupracovať a vypovedať a uvádzal nepravú identitu, s poukazom na jeho odchod z územia SR 03.09.2024 sa do Pobytového tábora Rohovce už nedostal ako aj s poukazom na už existujúce rozhodnutie o neudelení azylu a doplnkovej ochrany a dôvody v ňom uvedené, berúc do úvahy to, že doposiaľ nebolo o druhej žiadosti žalobcu o azyl rozhodnuté, tieto všetky skutočnosti v zásade spoľahlivo odôvodňujú záver, ku ktorému dospel aj žalovaný a to, že účel zaistenia žalobcu tak ako to súd uviedol vyššie v bode 25 odôvodnenia tohto rozsudku je osvedčený a v priebehu zaistenia nebol nijako spochybnený alebo vyvrátený zo strany žalobcu. Súd sa teda stotožnil so záverom žalovaného o tom, že existuje dôvodné podozrenie, že podal žiadosť o udelenie azyl iba so zámerom oddialiť resp., zmať jeho administratívne vyhostenie. Žalobca totiž nemôže byť administratívne vyhostený pokým migračný úrad o jeho žiadosti nerozhodne. Žalovaný dostatočným spôsobom naplnil zásadu materiálnej pravdy a zistil všetky skutočnosti ktoré boli potrebné pre dostatočné objasnenie skutkového stavu veci.

32. Vo vzťahu k námietke nesprávneho právneho posúdenia správny súd uvádza, že ani táto nebola spôsobilá priviesť zrušenie napadnutého rozhodnutia a prepustenia žalobcu zo zaistenia. Ako už súd uviedol vyššie žalovaný dostatočným spôsobom zistil v konaní skutkový stav a na tento podľa názoru správneho súdu správne aplikoval ustanovenie § 88a ods.1 písm. c) SSP, ktorého výklad súd uviedol vyššie v bode 25 odôvodnenia tohto rozsudku. Pokiaľ žalobca v námietke nesprávneho právneho posúdenia uvádza, že nie je zrejmé, z akých skutočností vychádzal žalovaný, keď uviedol, že je vysoký predpoklad, že bude žalobca vyhostený, súd k tomuto dodáva, že všetky doposiaľ zistené skutočnosti a vykonané úkony tak, ako ich popísal žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia poskytujú predpoklad úspešnosti vyhostenia, avšak ako to vyplýva z podstaty zaistenia podľa § 88a ods.1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov v prípade zaistenia podľa citovaného ustanovenia sa v priebehu zaistenia neskúma aj vyhostiteľnosť cudzinca [ktorá sa mala skúmať v priebehu predošlého zaistenia podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov], pretože tá sa momentom podanej žiadosti o udelenie azylu stala až druhoradým účelom a do poľa záujmu sa (prípadne) dostane opätovne až po rozhodnutí migračného úradu o nej.

33. Pokiaľ ide o námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutia správny súd sa nestotožnil ani s touto námietkou. Nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalobcu o tom, že rozhodnutie žalovaného neobsahuje riadne odôvodnenie. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného je dostatočne zrejماً správna úvaha, ktorou sa žalovaný spravoval pri vyhodnotení zisteného skutkového stavu. Taktiež je dostatočným spôsobom odôvodnený záver žalovaného o tom, že žalobca podal žiadosť o azyl výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať jeho administratívne vyhostenie a odôvodneniu tohto záveru nie je možné vytknúť žiadnu nezrovnalosť. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva na akých skutkových podkladoch a zistenia založil žalovaný svoj záver o účelovosti žalobcovej žiadosti o azyl. Pokiaľ z odôvodnenia rozhodnutia podľa žalobcu nie je zrejماً správna úvaha o reálnej vyhostiteľnosti žalobcu súd k tomuto uvádza, že v priebehu zaistenia neskúma aj vyhostiteľnosť cudzinca [ktorá sa mala skúmať v priebehu predošlého zaistenia podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov], pretože tá sa momentom podanej žiadosti o udelenie azylu stala až druhoradým účelom a do poľa záujmu sa (prípadne) dostane opätovne až po rozhodnutí migračného úradu o nej.

34. Pokiaľ išlo o možnosť uplatnenia alternatívneho opatrenia namiesto zaistenia, kasačný súd dospel k záveru, že touto možnosťou sa žalovaný zaoberal a v preskúmanom rozhodnutí dostatočne zrozumiteľne odôvodnil, prečo k aplikácii miernejších opatrení - tzv. alternatív zaistenia nepristúpil. Svoj záver o tom, že by sťažovateľ povinnosti uvedené v ustanovení § 89 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov (povinnosť hlásenia pobytu alebo zloženie peňažnej záruky) nevedel reálne splniť, žalovaný odôvodnil poukázaním na skutočnosti, že sťažovateľ nevie preukázať zabezpečenie ubytovania na území Slovenskej republiky, nemá tu žiadnych príbuzných alebo známych, ktorí by mu ubytovanie poskytli, a taktiež nemá dostatočné finančné prostriedky.

35. K námietke neodôvodnenia doby zaistenia na individuálnom princípe správny súd uvádza, že táto je koncipovaná len všeobecne a žalobca v nej neuvádza konkrétne dôvody pre ktoré považuje žalovaným stanovenú dĺžku doby za nezákonnú. Správny súd je opačného názoru a má za to, že dĺžka doby je žalovaným v odôvodnení rozhodnutia dostatočným spôsobom korešpondujúcim s aktuálnou judikatúrou odôvodnená. Súd k tomuto uvádza, že čo sa týka maximálne prípustnej lehoty zaistenia cudzinca na účel podľa § 88a ods.1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, ustanovenie § 88a ods.2 zákona o pobyte cudzincov túto lehotu odvíja od premisy, že dôvody pre zaistenie cudzinca podľa § 88a ods.1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov trvajú a zároveň toto prekročenie nepresiahlo 6 mesiacov. Keďže žalobca bol na uvedený účel zaistený dňa 06.12.2024, maximálna lehota zaistenia na tento účel uplynie dňa 06.06.2025, t.j. v deň určený žalovaným v rozhodnutí o zaistení podľa § 88a ods.1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov. Správne žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa jedná o nové azylové konanie, ktoré bude posudzované nanovo a autonómne spolu k nemu prislúchajúcim lehotám, a preto aj správne nanovo stanovil dobu zaistenia na účel podľa §8a ods.1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov.

36. Pokiaľ ide o neúčelnosť ďalšieho trvania zaistenia k tomuto správny súd uvádza, že pod tým možno rozumieť skutočnosti, ktorých vznik či existencia viedli k zaisteniu. Do určitej miery sa prelínajú s účelom zaistenia, ktorého trvanie je v zmysle § 90 ods.1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov potrebné skúmať počas celej doby zaistenia, pretože dôvody osvedčujú naplnenie účelu zaistenia. V danom prípade predstavujú tieto dôvody pretrvávajúce vnútorné postoje žalobcu k ním podanej žiadosti o azyl, ktorú

žalovaný ako aj správny súd vyhodnotili ako účelovú s cieľom oddialiť resp. vyhnúť sa administratívne vyhosteniu. Tým je naďalej naplnený aj účel zaistenia.

37. Vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených skutočností má správny súd za to, že je správna žaloba nedôvodná, a preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

38. O trovách konania správny súd rozhodol postupom podľa § 175 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario) ich náhradu nepriznal z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému podľa § 168 SSP nárok na náhradu trov konania zo zákona nevplyva a o náhradu trov konania ani nežiadal.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá sa podáva na Správnom súde v Košiciach v lehote siedmich dní od doručenia rozhodnutia správneho súdu.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.